

[Statsministeren.]

diktare Flertallet, hvad der er Mindretallets Vilje.

Jeg erkender med det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange), at det aldeles ikke er nogen lykkelig Udgang, at Rigsdagen den ene Samling efter den anden skal beskæftige sig med Lovgivning angaaende Arbejdsforholdene. Derfor har jeg ogsaa talrige Gange foreholdt Parterne det Synspunkt, at det er deres Pligt at søge at komme til Rette, og jeg har gjort det saa godt og saa stærkt, ogsaa inden for min egen Kreds, at det er gaaet op for Arbejderne; de har erkendt, at de virkelig maatte se at indrette sig paa at tage de Mæglingsforslag, der kommer til at foreligge. Og i dette Foraar har ogsaa Arbejderne baade i alle andre Fag og i det Fag, der nu følger bagefter, i Slagterivirksomheden, stemt for Mæglingsforslaget ud fra den Betragtning, at det ikke er nogen lykkelig Udvikling; at Sagen skal ende i Rigsdagen. Jeg henstiller da til det ærede 10de Medlem for 2den Kreds, som har den samme Opfattelse, at han øver sin Indflydelse til den anden Side. Jeg har øvet Indflydelse paa min Side og har haft Held med mig med Hensyn til Arbejdernes Stilling til Mæglingsforslagene. Nu kan det ærede Medlem prøve, om han kan øve samme Indflydelse paa den Side, han hører til. I hvert Fald er Moraltaler til mig paa dette Omraade ganske overflødige; for jeg har holdt dem mange Gange, før det ærede Medlem begyndte at tænke paa det.

Jeg takker det ærede Medlem, fordi han erklærer, at han gerne vil medvirke til, at Konflikten afværges, men jeg forstaar, det skal ske paa en anden Maade; og det skal ske paa anden Maade, fordi, siger det ærede Medlem, Rigsdagens Medlemmer ikke har Mulighed for at bedømme Mæglingsforslaget, og ingen kan se, om dette nu rammer det rigtige. Jeg ved ikke, hvorfor man skal nære den Mistillid til den af Staten udnævnte Forligsmand, at man ikke kan stole paa, at han med Hensyn til dette Forslag virkelig har fulgt de Linier, der er angivet, og som er tiltraadt baade af Arbejdsgivere og Arbejdere ved det mange Tusinde Arbejdere omfattende Forlig, der blev sluttet for nogle Uger siden. Men hvis man er i Tvivl om, hvorvidt dette Mæglingsforslag følger Linierne, og man ikke vil tro paa, hvad jeg i saa Henseende har sagt, er der den Mulighed, at man kan spørge den paagældende Forligsmand, om ikke det foreliggende Mæglingsforslag er nøjagtig i Analogi med det Mæglingsforslag, der for kort Tid siden blev tiltraadt for andre Fag og Arbejdere.

Jeg tror, at Socialministeren vil være særdeles villig til at søge den paagældende Forligsmands Erklæring i Sagen meget hurtigt.

Men jeg forstod paa det ærede Medlem, at dette heller ingenlunde var det afgørende eller var tilfredsstillende; det laa i det ærede Medlems Udtalelse om, at man maatte undersøge, om Mæglingsforslaget laa inden for Landbrugets Bæreevne. Jeg gør opmærksom paa, at det, her er Tale om, er en Konflikt paa et Omraade af Landbrugsvirksomheden, som i hvert Fald i Øjeblikket maa siges at være forholdsvis godt aflagt, men jeg forstaar altsaa det ærede Medlem saaledes, at det virkelig er for at faa nedsat Løntillæggene for Arbejderne ved denne den bedste Del af Landbruget, at det ærede Medlem har sine Ønsker om ikke at faa Mæglingsforslaget tiltraadt. Dette beklager jeg, for det giver ikke meget Haab om, at der skulde være større Muligheder her, end der var med Hensyn til de Konservative og Venstre i det andet Ting.

Sluttelig stillede det ærede Medlem det Spørgsmaal, om man var villig til fra vor Side at optage en Forhandling, hvorved Konflikten løses gennem Voldgiftsafgørelse. Jeg maa sige, at vi for vort Vedkommende altid er villige til at forhandle, og naar nogen ønsker Udvalg nedsat eller Forhandling derom, ved jeg ikke, at jeg nogen Sinde, i hvert Fald ikke i mange Aar, har modsat mig noget saadant. En Forhandling er der altsaa intet i Vejen for. Hvorvidt man vil kunne gaa ind paa andre Fremgangsmaader end den foreslaaede, afhænger af Indholdet af det Forslag, man eventuelt vil stille.

Ch. Petersen: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, at han nærede den Opfattelse — eller i hvert Fald var det blevet refereret saaledes for ham —, at Forligsmandsforslaget i denne Konflikt hældede for stærkt til den ene Side. Og jeg forstod af de Udtalelser, det ærede Medlem i øvrigt fremsatte, at det var derfor, han nærede Betænkelighed ved, at netop dette Forligsforslag eventuelt skulde ophøjes til Lov. Ja, jeg har ogsaa den Opfattelse, at naar man fra forskellig Side kræver dette Spørgsmaal afgjort ved Voldgift i Stedet for gennem Ophøjelse til Lov af Mæglingsforslaget, er det, fordi man nærer Haab om, at det skulde være gørligt ved en Voldgiftsdomstol at faa gennemført visse Reduktioner, Forringelser af det foreliggende Forligsmandsforslag. Men hvis noget saadant skete, skal vi slet ikke være sikre paa, at Sagen dermed vilde være i